

7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

† (α' μεθέορτος ημέρα τῶν Θεοφανείων).

Ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δερμίν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου

σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας. Δόξα. Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

[Ψαλτήριον]

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους στ', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος $\overline{\omega\pi}$ Δι - θ

K ^{Δι}

σα α α κου σο ο ο ο ον μ ε ι ε ι σα κ ε ς ς ς

σον μ Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι ι

ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε ει σα α

α α κ ε ς σο ο ον μ προ ο ο σχες τη φω νη η

η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μ εν τω κε κρα

γε ναι αι με ε ε προ ος σε ει σα κου σο ον μου

Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Κ α τευ θυν θη η η τω ω η η προ σευ χη η

η η η η μ ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε

ε νω ω ω πι ι ο ο ον σε ε ε ε πα αρ

σι ις των χει ρω ω ω ων μ θυ σι ι α ε ε σπε

ρι ι νη ει σα κ ε σο ον μ Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ε

Ἡ Στιχολογία. χ

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μ και

θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ^{Δι} η εκκλη νης την καρ δι αν μθ εις λο γς πο νη
ρι ι ι ας τθ προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι ι αις

Σ^{Δι} υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι
αν και ου μη συν δι α σω με τα των ε κλε κτων αυ
των

Π^{Δι} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε λε ον δε α μαρ τω λθ μη λι πα να τω την κε
φα λη η ην μθ

Ο^{Δι} τι ε τι και η προ σευ χη μθ εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πετρας οι κρι
ται αυ των

Α^{Δι} κθ σονται τα ρη μα τα μθ ο τι η δυν θη σαν
ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη
τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α α δην

Ο^{Δι} τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι οι μὲ ἐπι σοι ἡλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ην μὲ

Φυ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α

νο μι ι αν

Πε σθνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φω νη μὲ προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μὲ προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Εκ χε ω ε νω πι ον αυ τῃ την δε η σι ι ιν

μὲ την θλι ψιν μὲ ε νω πι ον αυ τῃ απα γ γε λω

Εν τω εκ λει πειν ε ξε μὲ το πνευμα μὲ και συ ε γνωσ

τας τρι βους μὲ

Εν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Δι} α τε νο υν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α^{Δι} πω λε το φυ γη απ ε μδ και ουκ ε στινο εκ

ζη τω ων την ψυ χη η ην μδ

Ε^{Δι} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πι ις μδ με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Π^{Δι} ρο ο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα

Ρ^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι ε

κρα ται ω θησαν υ περ ε με ε

Ε^{Δι} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη η ην

μδ τδ ε ξο μο λο γη σασθαιτω ο νο μα τι σδ

Ε^{Δι} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα πο

δω ω ως μοι

Ε^Μ κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι οι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα κου σον της φω νη ης μδ

Γ^{Δι} ε νη θη τω τα ω τα σπρο σε χοντα εις την φω
νην της δε η σε ω ω ως μϞ

Στιχηρά ιδιόμελα.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
ὑποστήσεται

Χ^Δ ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος ε

στιν

Τ^{Δι} ον φω τι σμον η η μων τον φω τι σαν τα πα

αν τα Α α αν θρω ω ω ω πον ι δων ο Προδρο

μος βα πτι σθη ναι πα α α α ρα γε νο ο ο με ε ε

ε νον **Ϟ** χαι ρει τη ψυ υ χη και αι αι αι τρε ε ε

Μ ε ε ε ε ε ε ε ε και τρε μει ει τη χει ει ρι

δει ει κνυ υ υ σι ιν α α αυ τον και λε

ε γει ει τοι οισ λα α οι οισ ι δε ο λυ τρη

με ε νος τον Ισ ρα α ηλ ο ε λευ θε ρων η μας ε

εκ της φθο ο ρα α α ας ω α να μα α αρ

τη η η η τε Χρι στε ο Θε ος η μων

δο ο ο ξαα α α σοι

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
ηλ πι σεν νη ψυ

χη μου ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

Τυ λυ τρω τῆ η η μων υ πο δῶ ἡ λῶ ἡ βα α

α πτι ι ι ζο με ε νῶ και τη τῶ Πνευ μα α τος

πα ρῶ σι α α μα α αρ τυ υ υ ρῶ με ε νῶ ε

φρι ξαν ο ο ρω ω σαι Α α α α γγε ε ε ε

Με ε ε ε ε ε ε α γγε λων στρα α τι ι αι αι

φω νη δε ἡ ρα α νο ο ο θεν η νεχ θη η εκ Πα α

τρος ἡ τος ον ο Προ δρο ο μος χει ει ρο θε ε τει

Υι ος μῶ υ πα αρχει ο α α γα πη η τος εν ω

Γα ηυ δο ο ο κη η η η σα Χρι στε ο Θε **Δι**

ος η μων δο ο ο ξαα α α σοι

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας

ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι

πάντες οἱ λαοί.

Ἐψόθεν προσέβλεψας σοφέ, Ἰωάννη Πρόδρομε, Πατρός τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον, Ἰὸν ἐν ὕδατι· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, ἐπελθὼν ὡς πέλειαν, καθαῖρον καὶ φωτίζον τὰ πέρατα· διὸ Τριάδος σε, μυστιπόλον ἀναμέλποντες, σοῦ τιμῶμεν, τὴν θεῖαν πανήγυριν.

Στίχ. 7. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐρωθεὶς θεῖα χάριτι Χριστοῦ, Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε, σὺ τὸν Ἄμνὸν ἡμῖν ἔδειξας, τὸν κόσμου αἴροντα, ἀμαρτίας πάσας· καὶ αὐτῷ προσήρμοσας, δυάδα Μαθητῶν χαίρων σήμερον· ὃν καθικέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Βυζαντίου.**

Ἦχος **Πα**

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Ε ^{Πα} ν σα α αρ κε ε λυ υ υ χνε Προ ο ο ο
δρο ο με του ου Σω τη η η η ρος βλα α στη η η
μα α στει ει ει ρας φι ι ι ι λε ε του ε εκ Παρ
θε ε ε ε νου ^{Κε} ο ον σκι ιρ τη η μα α α σι νη
^Μ ^{Δι} ^{Πα} δυ ος προ σε ε κυ υ νη η η η σας και ε
βα α πτι ι σας να α μα α σι ι του Ι ι
ορ ^{Κε} δα α α α νου του τω ω πρε σβε ε ευ ε

δε ο με θα α προ ο ο φη η η τα α τας
των μελ λο ο ον τω ων εκ φυ υ γει ει ει ν τρι ι κυ
μι ι ι ι ας

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Και νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
των αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Θε ος Λο γος ε πε φα α νη η εν σα αρ κι
τω ω γε ε νει τω ων αν θρω ω ω πων ι στα το
βα πτι σθη η ναι ε εν Ι ι ι ο ορ δα α α
νη και ε λε γε προς αυ το ον ο Προ ο δρο ο ο
μος πως ε ε ε κτει ει ει νω ω χει ει ει ρα
και α ψωμαι κο ρυ φης κρα του ου ση η ης τα συ υμ
πα α α αν τα ει και εκ Μα ρι ι α ας υ υ υ
πα α αρ χει εις βρε ε ε φος αλλ οι δα σε Θε ο ον
προ ο ο αι ω ω νι ι ι ι ον ε πι γη η ης

βα δι ι ι ζεις ο υ μνου μενος υ πο ο ο των
 Σε ε ρα α α φμι και δου λος Δε σπο την βα
 πτι ζειν ου ου με μα α α α θη η η η κα α
 κα τα ληπτε Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα α α α σοι οι
 οι οι οι

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχλιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι - ς

Φ ῶς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϛ
 ϛ ϛ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϛ ϛ ϛ Χρι ι
 στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η η ην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι

δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν θ ς με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δης δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Και ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

Ἦχος Γα φ

Ο Γα Νη Γα
 Θε ος η η μων εν τω ς ς ρα νω ω
 και εν τη γη η παν τα ο ο ο σα α η θε ε λησεν
 ε ε ποι οι οι οι η η η σε εν

Στίχ. α'. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ λαοῦ

βαρβάρου ε γε νη θη Ι ς δαι αι αι α α Α
 γι ι α σμαυ τ ς

Ο ^{Γα} Θε ^{Νη} ος ^{Δι} η ^{Νη} η ^{Γα} μων εν ^{Δι} τω ^{Νη} ς ^{Γα} ς ρα νω ω
 και εν τη ^{Δι} γη η ^{Νη} παν ^{Δι} τα ^{Νη} ο ^{Δι} ο ^{Νη} ο σα ^{Δι} α ^{Νη} η θε ^{Δι} ε ^{Δι} λη ^{Δι} σεν
 ε ^{Δι} ε ^{Δι} ποι ^{Δι} οι ^{Δι} οι ^{Δι} οι ^{Δι} η ^{Δι} η ^{Δι} η ^{Δι} σε ^{Δι} εν

Στίχ. β΄. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε ^{Δι} ο ^{Δι} Ι ^{Δι} ορ ^{Δι} δα ^{Δι} νης ^{Δι} ε
 στρα ^{Δι} α ^{Δι} α ^{Δι} φη ^{Δι} η ^{Δι} εις ^{Δι} τα ^{Δι} α ^{Δι} ο ^{Δι} πι ^{Δι} ι ^{Δι} ι ^{Δι} σω ^{Δι} ω

Ο ^{Γα} Θε ^{Νη} ος ^{Δι} η ^{Νη} η ^{Γα} μων εν ^{Δι} τω ^{Νη} ς ^{Γα} ς ρα νω ω
 και εν τη ^{Δι} γη η ^{Νη} παν ^{Δι} τα ^{Νη} ο ^{Δι} ο ^{Νη} ο σα ^{Δι} α ^{Νη} η θε ^{Δι} ε ^{Δι} λη ^{Δι} σεν
 ε ^{Δι} ε ^{Δι} ποι ^{Δι} οι ^{Δι} οι ^{Δι} οι ^{Δι} η ^{Δι} η ^{Δι} η ^{Δι} σε ^{Δι} εν

Στίχ. γ΄. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες ^{Δι} καὶ σὺ Ἰορδάνη ^{Δι} ο
 τι ^{Δι} ε ^{Δι} στρα ^{Δι} α ^{Δι} α ^{Δι} φη ^{Δι} ης ^{Δι} εις ^{Δι} τα ^{Δι} α ^{Δι} ο ^{Δι} πι ^{Δι} ι ^{Δι} ι
 σω ^{Δι} ω

Ο ^{Γα} Θε ^{Νη} ος ^{Δι} η ^{Νη} η ^{Γα} μων εν ^{Δι} τω ^{Νη} ς ^{Γα} ς ρα νω ω
 και εν τη ^{Δι} γη η ^{Νη} παν ^{Δι} τα ^{Νη} ο ^{Δι} ο ^{Νη} ο σα ^{Δι} α ^{Νη} η θε ^{Δι} ε ^{Δι} λη ^{Δι} σεν
 ε ^{Δι} ε ^{Δι} ποι ^{Δι} οι ^{Δι} οι ^{Δι} οι ^{Δι} η ^{Δι} η ^{Δι} η ^{Δι} σε ^{Δι} ε ^{Δι} ε ^{Δι} εν

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ

παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἁειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνην πάσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον

τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ὡς εἶδέ σε Δέσποτα, ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενον, ἔκθαμβος γενόμενος, ὡς εὐγνώμων δοῦλος, σὺν φόβῳ ἐβόα· Τίς ἢ ταπεινώσις Σωτήρ; τίς ἢ πτωχεία, ἣν περιβέβλησαι; ὁ πλούτῳ ἀγαθότητος, ταπεινωθέντα τὸν ἄνθρωπον, ἀνυψώσας ὡς εὐσπλαγχνος, ὡς αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Δεῦρο δὴ μοι σήμερον, ἐπιτελοῦντι μυστήριον, τῷ Προδρόμῳ ἀντέφησε, φρικτῶς διακόνησον, ὁ σωτὴρ τῶν ὅλων, καὶ μὴ δειλιάσης· τὸν συντριβέντα γὰρ Ἀδάμ, τῇ ἁμαρτία καινοποιούμενος, βαπτίζομαι ὡς ἄνθρωπος, ὁ κατὰ φύσιν ἀμόλυντος, Ἰορδάνου τοῖς ὕδασι ἐν οἷς βλέπεις παρόντα με.

Στίχ. Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ἡλιον ρυπτόμενον, τίς γηγενῶν ἐθεάσατο; Ἰωάννης ἀντέφησε· καὶ τὸν ἐπενδύοντα, οὐρανὸν νεφέλαις, γυμνούμενον ὄλον; καὶ τὸν πηγὰς καὶ ποταμούς, δημιουργοῦντα ὕδασι βαίνοντα; ἐκλήττομαι τὴν ἄφατον, οἰκονομίαν σου Δέσποτα! μὴ βαρύνῃς τὸν δοῦλόν σου, φοβεροῖς ἐπιτάγμασιν.

Δόξα. Βύζαντος.

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Πα ρ

Δ ^M ο ξ α α Πα ^{Πα} τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω ^π₉

και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι ^π₉

Ω ^{B8} ς του Πνευ μα το ος ε ρα α στης ^Δ₉ και της χα ^π₉

^{Πα} ρι τος θε ο φθογ γος χε ε ε λι ι ι ι δων ^π₉

Β8 Πα
 τρα νω ως την οι κο νο μι ι ι α αν του βα α σι λε
 ε ε ε ε ως βρο των τω γε νει εξ α γνης φα ει
 Πα
 νως α α α να τει ει ει ει λα α α αν τος εις
 με ρο πων α να κλησιν κα τε μη η η η νυ υ σας
 Πα Β8
 Προ ο ο ο δρο ο ο ο με των σκυ θρω πων η η
 θων α πε ε ε λα α αυ νων το τε ε ε ε ερ
 μα και ζω ης α ι δι ι ου ε πι βα λε σθαι ι
 Πα Β8
 ι θυ υ υ υ υ νων τας καρ δι ας των εν με τα
 νοι α βα πτι ζο ο με ε νων μα α α α καρ θε ε
 ο λη η πτε ε

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.
 Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Β8
 Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τς ς ς
 Πα
 αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α
 μην
 Πα
 Δ ευ τε μι μη σω με ε θα τας φρο νι ι μους πα
 Β8
 αρ θε ε ε ε ε νους δευ τε υ παν τη σω ω μεν

τω φα α α νε ε εν τι ι Δε σπο ο ο ο ο
 τη ο τι προ η ηλθεν ως νυμφι ος προς τον Ι ω ω
 α α α αν νην ο Ι ορ δα νης ι ι δω ων
 σε ε ε ε πτη ξε και ε ε ε μπει ει ει
 νεν ο Ι ω α α αν νη ης ε ε ε βο
 ο ο ο ο α ου τολ μω κρα α τη ησαι κο ρυ υ υ
 φη η ης α θα να α α α του το Πνευμα κα τηρ
 χε ε το εν ει ει ει δει πε ε ρι στε ε ρας α γι α
 σαι τα υ υ υ δα α α τα και φω νη η
 ου ου ρα α νο ο ο θε εν ου τος ε στιν ο Υι υι ο
 ος μου ο ε ε ελ θω ω ων ει στον κο ο ο ο ο
 σμον σω σαι γε νος αν θρω ω πων Κυ υ υ υ ρι
 ε δο ο ξα α α σοιοι οι οι

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος ἁ Πα ρ

Ε ν Ι ο ρ δ α ν η β α π τ ι ζ ο μ ε ν ὅ σ α Κ υ ρ ι
ε η τ η ς Τ ρ ι α δ ο ς ε φ α ν ε ρ ω ὠ θ η π ρ ο σ κ υ ν η
σ ι ς τ ο υ γ α ρ Γ ε ν ν η τ ο ρ ο ς η φ ω ν η π ρ ο σ ε μ α ρ τ υ
ρ ε ι σ ο ι α γ α π η τ ο ν σ ε Υ ι ο ὄ ν ο ν ο ν ο μ α ζ ὀ
σ α κ α ι τ ο Π ν ε υ μ α ε ν ε ι ε ι δ ε ι π ε ρ ι σ τ ε ρ α ς
β ε β α ι ο υ τ ο υ λ ο ο γ ὄ τ ο α σ φ α λ ε ς ο ε π ι φ α
ν ε ι ς Χ ρ ι σ τ ε ε ο Θ ε ο ς κ α ι τ ο ν κ ο σ μ ο ν φ ω τ ι σ α ς δ ο ο

Ξα α σοι

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος Δι-θ

Μνη η μη δι και ε μετ εγ κω μι ι ι ων
σοι δε αρ κε σει η μαρ τυ ρι α τϛ Κυ ρι ε Προ οδ ρο
με α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη των σε βα
σμι ω ω τε ρος ο τι και εν ρει θροις βα πτι σαι
κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το με νον ο θεν της
α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι αι ρων
ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε ρω
θεν τα εν σαρ κι τον αι ρον τα την α μαρ τι αν
τϛ κο ο ο σμϛ και πα ρε χον τα η μιν το με γα
ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος Πα φ

Εν Ι ορ δα νη βα πτι ζο με νϛ σϛ Κυ ρι
ε η της Τρι α δος ε φα νε ρω ω θη προ σκυνη

σις ^π του γαρ Γεν νη το ρος η φω νη προ σε μαρ τυ
 ρει σοι ^Δ α γα πη τον σε Υι ο ον ο νο μα ζ
 σα ^π και το Πνευμα εν ει ει δει πε ρι στε ρας ^Δ ε
 βε βαι ου του λο ο γο το α σφα λες ^Δ ο ε πι φα
 νεις Χρι στε ε ο Θε ος ^Δ και τον κοσμον φω τι σας δο ο
 ξα α σοι οι οι οι ^π

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός: Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν:

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης):

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης: Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς:

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *